

KNEBEL KIRKE

Knebel kirke ligger usædvanlig smukt, i sydenden af Knebel by, umiddelbart ud til nordsiden af Knebel Vig. Der er direkte udsigt til Knebelbro lige overfor.

Knebel kirke er i sin oprindelse romansk, måske fra slutningen af 1100-tallet. Både skib, kor og apsis er opført i rå granit. Skibets vestligste del er en forlængelse formodentlig fra slutningen af middelalderen, men er også i rå granit.

Våbenhuset er formodentlig tilføjet efter reformationen, i 1500-tallets sidste halvdel. Den er opført i røde munkesten. Det lille klokketårn over vestgavlen er fra 1738.

Knebel kirke, med Knebelbro og Knebel Vig i baggrunden.

Af inventaret er granitdøbefonten fra den romanske tid, måske samtidig med kirkens opførelse. Prædikestolen er fra 1664.

De rundbuede vinduer og gulvene i grå-gule fliser og mursten stammer fra en restaurering ved arkitekt Axel Skov i 1956.

Knebel kirke er blevet en af Mols's store turistattraktioner efter at menighedsrådet i 1990'erne indgik en aftale med billedhuggeren Bjørn Nørgaard om et nyt alterparti til kirken. Resultatet blev det tredelte alter, der ses i kirken i dag – alteret blev indviet i 2001, det tilhørende knæfald året efter. Det samlede alterparti er blevet meget smukt – der kan være nogle, der finder selve alterudsmykningen rigeligt "belastet" med symboler, men helheden synes jeg, det er svært at være andet end begejstret over.

Knebel kirke, Bjørn Nørgaards alterbord og udsmykning.

I den pjece, der er fremlagt i kirken, forklarer Bjørn Nørgaard selv sin idé bag alterpartiet:

"Forrest alterbordet, hugget i én blok ... Selve alterpladen bæres af de 12 apostle med de fire evangelister i hvert hjørne. Det er den første menighed, der bærer kirken, som menigheden gør det i dag. I bordet er en altergrav, der går lodret gennem alteret og er tom, Kristi tomme grav.

Bag alteret står korset frit på gulvet. Det er 275 cm. højt. Det er i støbejern, støbt over et trækors. Korset er delt i to. Korsets arme er med et moderne udtryk "dekonstrueret" ... korsets deling er ligeledes dødens deling, det tragiske, det uafvendelige, sorgen, afslutningen må gennem håbets og troens mulighed ved Jesus Kristus, dødens anden natur, det evige liv ...

På korset er en række af passionselementerne. Stigen, der er i rustfrit stål, snoet som et DNA-molekyle, og samtidig himmelstigen, opstandelsen. Der er spyddet og hans klæde, stangen med svampen. Disse dele er støbt i bronze. Tornekransen er ringe af kobber, forsølvet, tre store og fire små, syv i alt ...

Midt i apsisbuen hænger Jesusfiguren frit mellem alter og kors ... hugget i egetræ, selve Jesusskikkelsen bemalet, skyen, han er omsluttet af og langsomt opløses i, er forgyldt. Jesus hænger ikke på korset, men frit mellem korset, døden og lidelsen, og alteret, den tomme grav og menigheden. Han er ikke vertikal, men bryder med universets to hovedretninger, det horisontale, døden, det vertikale, livet...

Vilfred Friborg Hansen til Syddjursportalen 2010